

ඇය මගේ බිරිඳයි - 7

එදා මුලු රූම ගෙවිලා ගියේ හරිම නොසන්සුන් විදිහට. ඡගත් මගෙ වයිඟ්ව එයාගේ අණසකට යටත් කරගෙන ඉන්න විදිහ ගැන තවමත් මගෙ හිතේ තිබුණෙ හරිම පුදුමයක්. මොකද දුලී කියන්නෙ වස කෙල්ලෙක්. එයා කවදාවත් මේ දේවල් අනුමත කලේ නෑ. ඒ වගේම එයාගේ පවුල් පසුබිමත් හරිම වැදගත්. එයාගේ දෙමව්පියෝ දුලීව හදලා තිබ්බේ හරිම ගුණ ගරුක විදිහට වගේම සමාජයේ කෙල්ලෙක් හැසිරෙන්න ඕන හොඳ සාරධර්මත් එක්ක. තවමත් දුලී ඡගත්ට යටත් වෙච්ච හැටි ගැන මට හිතාගන්නවත් බෑ. එදා මුලු රූම මට හරිහැටි නින්දක් තිබුණෙ නෑ. ඒත් ඡගත්නම් හොඳට ගොරව ගොරව සැපට තිදාගත්තා. කොහොමත් කොහොම හරි පාන්දර එකට දෙකට විතර මටත් නින්ද යන්න ඇති. පහුවදා මම අවදිවෙද්දි වෙලාව හරියටම උදේ හනයි කාලයි. මටත් කලින් අවදිවෙලා හිටපු ඡගත් ඇඳ කොනට වෙලා ඉඳගෙන මගෙ දිහා බලන් හිටියා. මමත් එකපාරටම නැගිටලා ඇඳ අයිනට වුනා. ඡගත් හෙමිට මගෙ දිහා බලලා හිනාවක් දැමිමා. "ගුඩ් මෝනිං මවං..." ඡගත් සුභදූෂිතී වගේම අමුතු විදිහට ඒක කීවා. මමත් හීනියට හිනාවක් දාලා "මෝනිං" කීවා. "යමු මවං... ගිහිත් ඔයාගේ ආදරණීය නෝනවත් ඇහැරවගෙන, අද පුංචි වැඩකට බහිමු.." ඡගත් ඇඳ අයිනෙන් නැගිටින ගමන් කීවා. ඡගත්ගෙ හිතේ මොන මොන ඡාතියේ ප්ලැන් ක්රියාත්මක වෙනවද මංදා කියලා මට හිතුනා. ඡගත් දොර ඇරගෙන කාමරෙන් එලියට ගියා. මමත් ඡගත් පස්සෙන් හෙමිට දුලීගේ කාමරේ ගාවට ආවා. ඡගත් හෙමිට දොරට තට්ටු කලා. පලවෙනි පාරෙන් ඇතුලෙන් කිසිම ප්රතිචාරයක් ආවේ නෑ. ඡගත් ආයේ දෙනුත් පාරක්ම දොරට තට්ටුකලා. ඒ පාර දුලී හෙමිට දොර ඇරලා මුණ විතරක් එලියට දැමිමා. "ස්ස්... සද්ද කරන්න එපා දුව ඇහැරෙයි..." දුලී අපි දෙන්නම දිහා බලාගෙන හෙමිට කීවා. "උඹට කාමරෙන් එලියට එන්න බුලත් දෙන්න ඕනෙද, දුව නිදිනම් උඹ වරෙන් එලියට.." ඡගත් හෙමිට ටිකක් නපුරු ගතියකින් කීවා. දුලී හෙමිට දොර අතරින් එලියට

ආවා. දුලී තවමත් ඇඳන් හිටියේ ඊයේ රෑ ඇඳන් හිටිය රෝස පාට පැන්ටියයි බිලවුස් එකමයි. දුලී තවමත් ඡගත්ගෙ අණට කීකරු වෙලා. ඡගත් කියපු දේවල් ඒ විදිහටම කරලා තිබ්බා. "බාත්රෑම් යන්න ඕනෙද.." ඡගත් දුලීට ලංවෙලා ඇහැව්වා. දුලී මගෙ මුණ දිහාත් බලලා හෙමිට ඔලුව වැනුවා. "එහෙනම් යමං, ගිහින් ඇවිත් අපිට කන්න දෙයක් හදපන්.." දුලී ආපහු හැරලා යන්න හදද්දිම ඡගත් දුලීගේ පුකේ තට්ටමකට පාරක් ගැහැව්වා. දුලී කිසිම දෙයක් නොකියා බාත්රෑම් එකට ඇවිදගෙන ගියා. "මේකී දැන් හොඳටම ලයිත්. ජේතවනෙ වචනයක්වත් කියන්නෙ නෑ.." ඡගත් හරිම ආඩම්බර විදිහට කීවා. බාත්රෑම් එකට ගිහින් මුණ කට හෝදන් ආපු දුලී ඉදිරි පැයම විතර ගතකලේ කෑම හදන ගමන්. දුලී පැන්ටි එක පිටින් කුස්සියෙ වැඩ කරන හැටි අපි දෙන්නම බලන් හිටියෙ හරිම ආසාවකින්. කෑම හදලා ඉවර වුනාට පස්සෙ, ඊයේ රෑ වගේම ඡගතුයි මායි මේසේ ඉදගෙනත්, දුලී බිම ඉදගෙනත් කෑම කෑවා. කෑම කාලා ඉවර වුනාට පස්සෙ ඡගත් හඬ අවදි කලා. "අද යමු කට්ටිය පොඩ්ඩක් ඇවිදලා කරලා එන්න. අපේ නංගින් ආස ඇතිනෙ පොඩ්ඩක් එලියෙ පහළියේ ඇවිදින්න..." ඡගත් දුලීගේ මුණ දිහා බලාගෙනම කීවා. වෙනත් යන දේ දුලීට යාන්නම් වගේ තේරෙන්න ඇති. "අනේ.. එලියෙ නම් මේ දේවල් කරන්න බෑ අයිියා ප්ලීස්..." දුලී බැහැපන් ස්වරයකින් කීවා. ඡගත් දුලීගේ මුණ දිහාවට නැවුනා. "උඹ කොහොමද කෙල්ලෙ වෙනත් යන දේ දන්නෙ. උඹට මගෙ හිත කියවන්න බැනේ නේද..." ඡගත් දුලීගේ මුණට නැඹුරුවීගෙන ටිකක් නපුරු විදිහට කීවා. "අපි මේ දේවල් ගේ ඇතුලෙ විතරක් තියාගමු ප්ලීස්..." දුලී ආයෙත් අදිමදි කලා. "ඒ කියන්නෙ උඹ මම කියන දේට අකමැතියි, මම කියන දේට විරුද්ධයි.." ඡගත් එකපාරටම කෑගහගෙන නැගිට්ටා. දුලී මගෙ දිහා බලන් හිටියෙ හරියට මම ඒකට මැදිහත්වෙලා යමක් කියයි කියන අදහසින් බව මට තේරුණා. ඡගත් එකපාරටම දුලීගේ නිකටෙන් අල්ල ගත්තා. "උඹ මම කියන දේ කොහොමත් කරන්න ඕනා. මම කියන දේ විශ්වාස කරපන්. උඹට මේකෙන් මාරම ආතල් එකක් ලැබෙයි.. උඹ කැමතියි නේද.." ඡගත් දුලී දිහා බලාගෙනම ඇහැව්වා. දුලීට වෙන කරන්න දෙයක් තිබ්බෙන් නෑ. හෙමිට ඔලුව

වනලා දුලී කැමති වුනා. "ඒ වගේම උඹ මගෙ අදහස ප්රශ්න කෙරුවට පොඩි දඩුවමකුත් තියෙනවා. ඒකත් උඹ මම කියන විදිහටම කරන්න ඕනා තේරුණාද.." ඡගත්ගෙ ඇස්වලින් උමතු බව ගලා එන හැටි මම දැක්කා. "මොකක්ද මම කරන්න ඕනේ..." දුලී යටහන් පහන් විදිහට ඇහැව්වා. "අන්න එහෙම හොඳ බබා වගේ කීකරුව අහන්නකො.." ඡගත් මගෙ දිහාත් දුලී දිහාත් බලමින් කීවා. "මෙන්න මෙහෙමයි නංගි. ඔයා කාමරේට ගිහින් එදා ගෙනාපු ලෙගින් එකයි අර පින්ක් පාට ටී ෂර්ට් එකයි ඇඳන් එන්න..." දුලී ඡගත් දිහාවට අහිංසක බැල්මක් දාලා නැගිටින්න හැදුවා විතරයි ඡගත් දුලීගේ අත අල්ල ගත්තා. "හැබැයි යටට කිසිම දෙයක් බැ.." ඡගත් දුලීගේ අත අල්ලගෙනම කීවා. දුලී පුදුමෙන් වගේ ඡගත් දිහාත් මගෙ දිහාත් බලුවා. "ඒ...ඒ කීවේ.." දුලී කුතුහලයෙන් ඇහුවා. "ඒ කීවේ නංගියෝ... නෝ බිරා, නෝ පැන්ට්.." ඡගත් කීවා. දුලී තවමත් ඡගත් දිහා බලාගෙනම හිටියා. "අනේ... එහෙම කොහොමද... මම එහෙම කවදාවත්... ක..කරලා නැ.." දුලී ලැජ්ජාවෙන් වගේ කීවා. ඡගත් දුලීගේ අත මිරිකගෙනම නැගිට්වා. එත් එක්කම ඡගත් දුලීගේ මුඛට ලංවුනා. "කවදාවත් නොකලට කමක් නෑ අද කරපන්... මම කියන විදිහටම..." ඡගත් ටිකක් සිහින් වගේම නපුරු ස්වරයකින් කීවා. බිම බලාගත්තු දුලී පැන්ටිය හරහා තට්ටම් දෙක දෙපැන්තට වන වන කාමරේ පැන්තට ගියා. දුලී කාමරේ දොර ගාවට ලංවෙද්දීම ඡගත් ආයෙන් හඬ අවදි කලා. "අර හීල් දෙක දාලා පොඩි මේකප් පාරකුත් දාගන්න ඕන හරිද..." ඡගත් ටිකක් උස් හඬින් කීවා. ඉදිරි පැය බාගය ගතවුනේ හරිම නොඉවසිල්ලෙන්. දුලීව දකින තුරු ඡගතුත් මමත් හරිම නොසන්සුන්ව හිටියා. විනාඩි තිස් පහක් විතර යද්දි දුලී හෙමිට දොර ඇරගෙන එලියට ආවා. දුලී ඇඳලා හිටියෙ එදා අපි අරන් දුන්නු ලා කොල පාට මල් මල් ලෙගින් එක. ඒ ලෙගින් එකට දුලීගේ පහල තට්ටුවම ඇඟට හිරවෙලා පෙනුනා. කෙල්ල ඇවිදන් එද්දි ලෙගින් එක හරහා කෙල්ලගෙ මුලු කලවා සේරම දෙපැන්තට හෙල්ලෙනවා. ඒ මදිවට පුකේ තට්ටම් දෙක හිරවෙලා ඇඟේ හැඩේටම ලොකුවෙලා පෙනවා. ඒ වගේම ඉස්සරහා හිලේ කානු දෙකත් නිකං මස්කට් කැලී දෙක වගේ තදවෙලා බේරිලා පෙනවා.

දුලී උඩට ඇඳලා හිටියේ රෝස පාට තෝමල් වී ෂර්ට් එකක්. ඒ වී ෂර්ට් එක දුලීට ලස්සනට හැඩට තිබුණා. දුලීගේ උඩුකය පපුව හරිය හරිම සරාගී විදිහට ඒකට පෙනුණා. ඒත් දුලී යටට බිරා එකක් ඇඳලද නැද්ද කියලනම් මට ඒ වී ෂර්ට් එක හරහා හරියටම පෙනුණේ නෑ. දුලීව ඒ විදිහට දැක්ක මගෙ පොල්ල හෙමිට කෙලින් වෙන ගතියක් දැනුණා. දුලී හීල් දෙක නිසා හෙමිට අඩිය නිය නිය අපි දිහාවට ඇවිදගෙන ආවා. දුලී තොල් දෙකත් ලාවට රෝස පාටින් පාට කරලා. ඇස් පිහාටුත් ලාවට පාට කරත් හිටියා. ඡගත් හෙමිට දුලී ගාවට ලංවුණා. දුලීගේ මුලු ඇඟම දිහා හොඳ බැල්මක් දැමිමා "මේකනම් මාරම ලස්සනක්... සුරංගනාවියක් වගෙ... මාර ලස්සනයි.." ඡගත් හෙමිට දුලීගේ සුවඳ විඳගන්නා ගමන් කීවා. දුලී හෙමිට ඇස් ඔසවලා මගෙ දිහා බලුවත්, මාත් හිටියේ දුලී දිහා ආශාවෙන් බලාගෙන. දුලීට ඒක තේරෙන්න ඇති. කෙල්ල ලාමක හිනාවක් දාලා බිම බලාගන්නා. ඡගත් තවත් දුලීගේ මුණට ලංවුණා. "යටට ඇන්දද.." ඡගත් දුලීගේ කිසිම තැනකට අතවත් නොනියා ඇහැව්වා. කෙල්ල හෙමිට ඔලුව වනලා "නෑ" කීවා. "හිමිමි... හොඳ කෙල්ල... දැන් අපි දෙන්නා ලැස්ති වෙලා එනකන්... ඔහොම්ම ඉඳන් ඉන්න ඕනා.." ඡගත් අණට කීකරු වුණු දුලී දුවවත් වඩාගෙන ඉඳගන්නා. මටයි ඡගත්ටයි ලැස්ති වෙන්න පැය කාලක්වත් යන්න නැතිව ඇති. අපි දෙන්නා ලැස්තිවෙලා එද්දින් දුලී දුවව නලව නලව සෝෆා එකට වෙලා හිටියා. "දෙන්නම නගිමුකො දැන් කාර් එකට.." ඡගත් මටත් දුලීටත් කීවා.

ඡගත් පැයක් විතර ඩිරයිව් කලා. කොළඹින් ටිකක් එලියට එනතුරුම ඡගත් ඩිරයිව් කලා. එහෙම ආපු ඡගත් බස් හෝල්ට් එකක් ඇත පෙනි පෙනිම බස් හෝල්ට් එකට මීටර් පනහක් විතර දුරින් කාර් එක නතර කලා. "රුක්ෂාත් මහත්තයා... ඔයා දුවව ගන්න.." මමත් ඡගත් කීව විදිහටම දුවව වඩාගන්නා. "යමු නංගි අර බස් හෝල්ට් එක ගාවට..." ඡගත් දුලී දිහාවත් නොබලා කීවා. දුලී තවමත් හිටපු තැනම ඉඳගෙන හිටියා. ඡගත් හෙමිට පිටිපස්සට හැරුණා. "මම කීව දේ ඇහුනෙ නැද්ද.." ඡගත් ටිකක් තරහින් වගේ කීවා. "අනේ... මට බයයි... මම කවදාවත්ම මෙහෙම එලියට ගිහින් නෑ.." දුලීගේ ඇස් රතුවෙලා ඇඟින්න වගේ. ඡගත්

හොඳටම දුලී දිහාවට හැරුණා. "ඇයි එදා ගියේ.." ඡගන් කීවා. "ඒ... එදා ඇතුලකනෙ... මෙහෙම එලියෙ මට බෑ යන්න.." දුලී පුංචි ඇඩුම් ස්වරකින් කීවා. මම බලාපොරොත්තු වුනේ ඡගන්ගෙන් බැණුමක්. ඒත් මාවත් දුලීවත් පුදුම කරමින් ඡගන් හඬ අවදි කලා. "ඔයාට මේක අලුත් දෙයක් බවක් තේරෙනවා මගෙ නංගියො... ඔයාගේ බයත් මට තේරෙනවා... ඒත් මේක තමයි අවස්ථාව ඔයාගේ ඇඟ ඇතුලෙ ඉන්න කාමුක කාන්තාව අවදි කරන්න... ජලීස් මේ දේ මම කියන විදිහටම කරන්න ජලීස්..." ඡගන් හරිම කාරුණික විදිහට දුලීගෙන් ඉල්ලුවා. දුලී ආයෙමත් මගෙ දිහාත් දුව දිහාත් බැල්මක් හෙලුවා. ඡගන් දිහාත් කාර් එකෙන් එලියත් බැලුවා. එක පාරම හිතට දැඩි සිතුවිල්ලක් ගත්තු දුලී, කාමරයේ දොර ඇරන් එලියට බැස්සා. ඡගනුත් මමත් දුලී පිටුපස්සෙන් එලියට බැස්සා. මොකුත්ම නොකියපු දුලී හෙමින් ගමනින් බස් හෝල්ට් එක දිහාට ඇවිදන් ගියා. මමත් ඡගනුත් හෙමිට දුලී පස්සෙන් බස්හෝල්ට් එකට ලංවුනා. අපිට අමතරව බස් හෝල්ට් එකේ හිටියේ අවුරුදු දාහතක දහඅටක විතර ගැහු ළමයි දෙනෙනෙකුයි, තව වයස විසි පහක හයක විතර කොල්ලෙකුයි තව වයස පනහක් පනස් පහක් විතර වුනු අංකල් කෙනෙකුයි විතරයි. දුලී වටපිට කිසිම දෙයක් ගතත් නොගෙන බස් හෝල්ට් එක අයිනෙ හිටගත්තා. අපි දෙන්නත් දුලීව අඳුරන්නෙ නැති ගානට බස් හෝල්ට් එකේ අතින් පැත්තෙන් හිටගත්තා. හෝල්ට් එකේ හිටිය හතරදෙනාම දුලී දිහා අමුතු විදිහට බලන් ඉන්නවා. අර කෙල්ලො දෙන්නා හෙමිට මොනවද මුමුණ මුමුණ හිනාවෙනවා. කොල්ලා හොරෙන් හොරෙන් වගේ දුලී දිහා බලනවා. අර අංකලයා දුලී දිහා බල බල වටපිට ඉන්න අපි දිහාත් බලනවා. ඡගන් හෙමිට ෆෝන් එක අතට අරන් දුලීගේ කොන්ටැක්ට් එක ඔන් කරගත්තා. "රිද්ගට එන බස් එකට නගින්න..." ඡගන් දුලීට මැසේජ් එකක් දැමිමා. දුලීගේ මැසේජ් ටෝන් එක වැදුනා. දුලී අතේ තිබුණු ෆෝන් එක අරන් බැලුවා. කෙල්ලගෙ මුණේ කිසිම ඉරියව්වක් නෑ, ෆෝන් එක බලපු දුලී එහෙමිම ආයේ ඉස්සරහා බලා ගත්තා. එත් එක්කම බස් එකක් ඇවිත් නතර කලා. දුලී හෙමිට ගිහින් බස් එකට ගොඩවුනා. බස් එකේ කොන්දොස්තරයන් දුලී දිහා කන්න වගේ බලන් හිටියා.

මමත් ඡගතුන් දුලීව පාස්කරන් ගිහින් බස් එකේ ඉතුරු වෙලා තිබුණු එකම සිටි එකේ ඉදගත්තා. ඡගත් දුලීට ඇහෙන් ඉඟි කරලා සිටි එක ගාවට කථාකලා. දුලී හෙමිට ඇවිත් අපේ සිටි එක ගාව හිටගත්තා. බස් එකේ හිටිය සේරම වගේ දුලී දිහා විවිධ විදිහට බලාගෙන උන්නා. ඒත් දුලී කිසිම දෙයක් ගනන් නොගෙන තමන්ගෙ පාඩුවේ ඉස්සරහා බලන් හිටියා. ඡගත් ආයෙමත් දුලීට මැසේජ් එකක් දැම්මා. "හෝල්ට් හතරක් ඉස්සරහට ටිකට් ගන්න.." ඒත් එක්කම ඡගත් හෙමිට හොරෙන් දුලීගේ අතට රුපියල් පනහක් දුන්නා. දුලීත් හොරෙන් ඒක මිට මොලව ගත්තා. "නැගපු අය ටිකට් ගන්න... කොහෙටද යන්නෙ නංගි.." කොන්දා දුලී ගාවට ලංවෙන ගමන් ඇහුවා. දුලී කොන්දට පනහ දික්කරන ගමන් තැන කීවා. කොන්දා දැනුවත්කමින්ම වගේ දුලීගේ අත අතගාගෙනම සල්ලි ගත්තා. ඉතුරු දුන්න කොන්දා ඕන කමින්ම දුලීගෙ ඇඟට හිරවීගෙන ඉස්සරහට ගියා. දුලීටත් ඒක තේරිලා දුලී අපි දිහා බලලා කට ඇදකලා. තත්පර පහක්වත් ගියෙ නෑ අර හෝල්ට් එකේ හිටපු අංකලයා දුලී ලඟට ඇවිත් හිටගත්තා. හොරෙන් දුලී දිහා බැල්මක් හෙලපු අංකලයා, අපි දිහාත් වටපිටත් බලලා තවත් දුලීට ලංවුනා. දුලීට ලංවුන අංකලයා නොදැනෙන්න වගේ දුලීගේ අතේ පොරගේ අත ගැවිවා. දුලී වැඩියෙ ඒක ගනන් නොගෙන හිටියා. ටික දුරක් යද්දි බස් එකට තව සෙනඟ නැග්ගා. ඒක ප්රයෝජනයට ගත්තු අංකලයා දුලීට ටිකක් පිටිපස්සට වෙන්න සයිඩ් එකෙන් හිටගත්තා. දැන් පොර බිරෙක් ගහද්දි එහෙම ඕනකමින්ම දුලීගේ ඇඟට බරවෙනවා. දුලීටත් දැන් මේක ටික ටික තේරෙන්න ගත්තා. මුලින්ම දුලී අකමැත්තෙන් වගේ ටිකක් එහාට වුනා. ඒත් එක්කම ඡගත් දුලීට මැසේජ් එකක් දැම්මා. "ඔය ලොක්කට ආතල් එකක් ගන්න දෙන්න..." ඡගත් මැසේජ් කලා. දුලී හෙමිට මැසේජ් එක බලලා ඡගත් දිහා හොරැහෙන් බැලුවා. ඒ කරලා දුලී හෙමිට අංකලයා පැත්තට ලංවුනා. අංකලයට ටිකක් ලයිත් එක තේරුණා වගේ. පොර ඕන කමින්ම දුලීගේ අතට තමන්ගෙ අත තදින්ම ගාවන්න ගත්තා. අංකලයා හෙමිට තවත් දුලීගේ ඇඟට ලංවෙලා ලාවට වගේ බරවුනා. දුලීට වැඩි හොඳටම තේරිලා මගෙ දිහාත් ඡගත් දිහාත් හොරෙන් හොරෙන් බැලුවා.

ජගත් හෙමිට ඇහැක් ගහලා දුලිට වැඩේ කරන් යන්න කීවා. අංකලයට දුලිගේ අකමැත්තක් නැති බව තේරුණ නිසා, එක අතක් පහලට අරන් හෙමිට දුලිගේ ඉන හරියෙ වද්දන්න ගත්තා. මමයි ජගතුයි දැන් හොරැහින් සේරම බලාගෙන. ඒකටත් අකමැත්තක් නැති බව තේරුම්ගත්ත අංකලයා, හෙමිට වගේ දුලිගේ ඉන අතගාන්න ගත්තා. ඒත් එක්කම පොරගෙ යට හරිය දුලිගේ තට්ටම් වලට නියලා තදකරගත්තා. පොර දැන් හෙමිට කාටවත් නොදැනෙන්න දුලිගේ තට්ටම් වල අතුල්ලනවා. දුලින් කිසිදෙයක් නොකියා අපි දිහාත් වටපිටත් බල බල ඉන්නවා. පොර දැන් ටිකක් තදින් අතුල්ලන ගතියක් තේරුණා. පොර ඇඳලා හිටියෙ තුනී කලිසමක්. ඒක ඇතුලෙන් පොරගෙ පොල්ල ලොකු වෙන්න උත්සාහා දරණ බවක් මම දැක්කා. පොර දැන් හෙමිට දුලිට ඡක් ගහගෙන ආතල් එක ගන්නවා. ඒ අතරම පොර හෙමිට හෙමිට දුලිගේ ඉනත් අතගානවා. "වැඩේ වැඩිය නෝන්ඩි වෙන්න හොඳ නෑ..." ජගත් හෙමිට මගෙ කණට කරලා මිමිණුවා. ඒත් එක්කම ජගත් ආයේ දුලිට මැසේජ් එකක් දැම්මා. "ඉස්සරහා හෝල්ට් බහින්න." දුලි මැසේජ් එක බලලා හෙමිට අංකලයා ගාවින් ඉස්සරහට ගියා. දුලි ඉස්සරහට යද්දින් බස් එකේ උන්න වුත් දුලි දිහා කන්න වගේ බලන් හිටියා. දුලි ඉස්සරහට යද්දි අංකලයන් දුලි පස්සෙන් ඉස්සරහට ගියා. අපි දෙන්නත් මොකුත් නොදන්න ගානට නැගිටලා දුලි පස්සෙන්ම ගියා. අපි කීව විදිහටම දුලි හෝල්ට් එකෙන් බැස්සා. අංකලයන් ඒත් එක්කම බැස්සා. ජගත් දුලිට ඉඟි කලා කෙලින්ම ඉස්සරහට යන්න කියලා. දුලි කීව විදිහටම කලා. අංකලයන් දැන් දුලි පස්සෙන්මයි... අපි දෙන්නත් නොදැනෙන්න උන් පස්සෙන්ම යනවා. අංකලයා එක පාරටම දුවගෙන ගිහින් දුලිට කථාකලා. "දුව.. පොඩ්ඩක් ඉන්න.." පොර දුලිට කථාකරපු විදිහ ගැන මට පුදුම හිතූනා. දුලින් නතර වෙලා අංකලයා දිහා බලුවා. "දුව මේ කොහෙද යන්නෙ.." අංකලයා ඇහුවා. අපි දෙන්නා හෙමිට උන් දෙන්නව පාස් කරලා ගිහින් එතන තිබුණු වැන් එකකට මුවා වුනා. "මම මේ ලඟකට යනවා අංකල්.." ටික වෙලාවක් නිහඬව හිටිය දුලි උත්තර දුන්නා. "දුව මෙහෙ කෙනෙක්ද.." අංකලයා ආයෙමත් ඇහුවේ හරිම සන්සුන්

විදිහට. " නෑ. අංකල් මම කොළඹ" දුලිගේ කටහඬේ තරමක නොසන්සුන් ස්වභාවයක් දැනුණා. "නෑ. දුව මේකයි, මම දුවව නතර කලේ... මටත් ඉන්නවා දුවගේ වගේම වයසේ දුවලා දෙන්නෙක්... මම මේ කියන දේ වරදවා වටහා ගන්න එපා. මමත් කොළඹම හැදුණු වැඩුණු මිනිසෙක් නමයි. කොළඹ සමාජේ මම හොඳට දන්නවා. මම සමහර විට මේ කියන දේ වැරදි ඇති දුව. ඒත් දුවව දැක්කට පස්සෙ මට මේ දේ නොකියා ඉන්නම බෑ..." අංකලයා එක දිගට කියවගෙන ගියා. දුලි පුදුමෙන් වගේ අංකලයා දිහා බලන් ඉන්නවා. තත්පර කීපයක් නිහඬව හිටපු දුලි ආයෙත් හෙමිට හඬ අවදි කලා. "කියන්න අංකල්.." දුලි නොසන්සුන්ව කීවා. "දුව ඔයා නම් පුදුම හැඩක්... ඒ වගේම පුදුම ලස්සනක්. ඔයාගේ ඇඟ දැක්කම ඕනම කෙනෙක් පිස්සු වැටෙනවා..." අංකලයා කවේ පොඩි හිනාවකුත් දාගෙනම කීවා. දුලි තාමත් පුදුමෙන් වගේ. ඒ වගේම කෙල්ලට පොඩි ලැජ්ජාවකුත් දැනුණා වගේ. දුලි කරකියාගන්න දෙයක් නැතුව හෙමිට ලැජ්ජාශීලී හිනාවක් දැමිමා. "වයස කීයද දුව ඔයාට.." පොර ආයෙමත් ඇහුවා. "විසි හයයි.." දුලි පුංචි හිනාවක් දාගෙනම කීවා. "ආ... නියම වයස, දුව තාම මැරි කරන්න හිතලා තැද්ද.." පොර ආයෙත් කපටි හිනාවක් දාගෙන ඇහුවා. "නෑ. නෑ" දුලි හොරෙන් වගේ අපේ පැත්ත බලන ගමන් කීවා. "දුවව මැරි කරන කෙනා නම් මාරම වාසනාවන්තයෙක් වෙයි... හන්.. හ" පොර හයිසෙන් හිනා විගෙන කීවා. "ඇයි අංකල් එහෙම කීවේ.." දුලි නොදන්නවා වගේ ඇහුවා. "ඇයි දෙවියනෙ ඔය ඇඟට වගකියන කෙනා වාසනාවන්තයෙක් නෙවේද.. හන්.. හා" පොර ආයෙත් හයිසෙන් හිනා වුණා. "අපෝ.. අංකල් මොනවා කියනවද මංදා.." දුලි ඇත්තටම ලැජ්ජා හිතලා කීවා. "ඇයි කෙල්ලෙ ලස්සන දෙයක් අගය කරන එක වැරද්දක්ද.." පොර ආයෙමත් හිනාවක් දාගෙන කීවා. මොකුත් නොකියපු දුලි අපි ඉන්න පැත්තත් බල බල ලැජ්ජාවෙන් ඇඹරුණා. "ඔය ඇඟ මට අයිති වුණා නම් දැනී මම කරන දේ.." අංකලයා එක පාරටම වචනෙ දැමිමා. දුලිට ඒකට හිනාවක් ගියා. "හන්.. අයිසෝ අංකල් වයසයිනෙ..." දුලි නෝන්ඩියට වගේ කීවා. "හ්ම්... තාම පනස් තුනයි කෙල්ලෙ, පනස් තුනයි වුණාට වැඩ තාම තිහේ කොල්ලෙක්ගෙ

වගේ හරිද..." පොර ටිකක් හිතට අරන් තදින් කීවා. ඡගන් ඒත් එක්කම දුලීට මැසේජ් එකක් දැම්මා. ඡගන්ට මේ වැඩේ හෙන ආතල් එකක් වුන බව මට තේරුණා. "ඕකව තවත් අවුසන්න, නෝන්ඩි දදා" ඡගන් දුලීට යැව්වා. දුලී මැසේජ් එක බලන ගමන් කෙල්ලට හිනාවකුත් ගියා. දුලීටත් මේ වැඩේ ටිකක් ආතල් වුනු බව මට තේරුණා. "අයියෝ... අංකල් නිකම් මගෙ තාත්තා වගෙතේ... හරිම වයසයිනෙ... හිහි..." දුලී ආයෙන් හිනාව දාගෙන කීවා. ඒ කථාවට පොරගෙ මුණ ටිකක් වෙනස් වුනා. පොරට යාත්තම් තරහා ගිය බවක් මට තේරුණා. "දුවට මේ ලොක්කගෙ වැඩ කැලී ටිකක් බලන්න ආසා හිතලා වගේ තේද..." පොර නොරිස්සුම් ගතියෙන්ම කීවා. දුලීට ආයෙන් හිනා ගියා. "හිහි... හිනා යනවා අතේ අංකල් කියන කථාවලට. අංකල් බණ පොතක් කියවන් ඉන්න ඕන කාලේ තේද අතේ මේ... හිහි..." දුලී අංකලයට නෝන්ඩි දැම්මා. ඒ වෙලාවේ දුලීගේ තිබුණු අර ලැජ්ජයිලි අහිංසක ගතිය කොහෙ ගියාද කියලා මට හිතුනා. අංකලයට ඒ කථාවට තවත් තදවුනා. පොර දුලී ලඟට ලංවුනා. "හරියට හිනා යනවා තේද කෙල්ලෙ. මගෙන් කැවොත් හිනායන්නෙ නෑ ඇබෙයි..." පොර හරිම සීරියස් විදිහට කීවා. "අතේ මේ අංකල්, ඇන්ටි ගාවට ගිහින් වැටිලා තිදාගන්න" දුලී තවමත් හිනාවෙව් කීවා. "උඹ හරිම ආඩම්බරයි තේද කෙල්ලෙ. විනාඩි පහකට මාත් එක්ක අයිනකට වරෙන්. මේ ලොක්කා ඔය ආඩම්බරකම බස්සලා පෙන්නන්නම්..." පොර ආයෙන් හරිම සීරියස් විදිහට කීවා. ඡගන්ට වැඩේ හරිම ආතල් වෙන්න ගත්තා. ඡගන් වේගෙන් මැසේජ් එකක් එබුවා. "යන්න ගිහින් බලමු..." ඡගන් මැසේජ් කලා. දුලී මැසේජ් එක බලලා යාත්තම් හිනාවුනා. කෙල්ලට එකපාරටම අමුතු උත් එකක් දැනිලද කොහෙද කෙල්ල වැඩේට අකමැති වුනේ නෑ. දුලී අංකලයා දිහා බලලා ආයෙන් හිනාවක් දැම්මා. දුලීගේ නෝන්ඩි හිනාවට අංකලයට තවත් මල පැත්ත. "මේ ලේන් එකේ අයිනෙ මම දන්න පොටි එකක් තියෙනවා. විනාඩි පහකට වරෙන් කෙල්ලෙ මේ ලොක්කගෙ වැඩ බලන්න..." අංකලයා ආයෙමත් කීවා... දුලීත් ඒ තරම් ගානක් නැතිව අංකලයා පිටි පස්සෙන් යන්න පටන්ගත්තා. දුලී මේ දේට මෙව්වර ඉක්මනට එකඟ වුනු එක ගැන මට ගොඩාක්

පුදුම හිතූනා. සමහරවිට දුලී මේ අංකලයව ඡෝක් එකට ගන්න හිතන්න ඇති. සමහරවිට දුලී මේ අත්දැකීමට මුණ දෙන්න ආශාවක් ඇතිවෙන්න ඇති. මම නතියෙම කල්පනා කලා. අංකලයා දුලීවත් එක්කගෙන අර ලේන් එකේ පල්ලෙහාට ගියා. ඡගත් මාවයි දුවවයිත් ඇදගෙන හෙමිට ඒ පස්සෙන් ගියා. ලේන් එකේ තරමක් දුරගිය අංකලයා කුණු කානුවක් තිබුණු උපරිම පාලු තැනක නතර වුනා. දුලීත් එතන නතර වෙලා අවධානෙන් වටපිට බැලුවා. මමයි ඡගතුයිත් එතනට ටිකක් එහායිත් තිබුණු යකඩ ගොඩකට කවර් වුනා. "අපෝ... මෙතන හරි ඡරාවනෙ අංකල්.." දුලී අප්පිරියාවෙන් වගේ කීවා. "මේ වගේ තැන් වල මේව කරද්දි නමයි ආනල් කෙල්ලෙ.." අංකලයා දුලී ගාවට ලංවෙන ගමන් කීවා. අංකලයා එකපාරටම දුලීගේ ලෙගින් හරහා කෙල්ලගෙ හුතු තොල් උඩට හෙමිට පාරක් ගැහුවා. දුලී ටිකක් බයවෙලා වගේ පස්සට වුනා. "ඇයි බය වුනාද කුමාරිකාව.." අංකලයා අමුතු විදිහට ඇහැව්වා. "බලකො නාකි කමට මුගෙ ටෝක් එක..." ඡගත් හෙමිට මට කීවා. "නෑ. නෑ බයක් නෑ අංකල්.." දුලී ආයෙන් කීවා. අංකලයට ආයෙන් තදවුනා. "හරි දැන් මම වැඩි පෙන්න්නම්... මෙතන ලොකුම වැඩි කැලි දාන්න බෑ ඒත් පුලුවන් වැඩේ දෙන්නම්.." කියපු අංකලයා දුලීගේ කරෙන් අල්ලලා පාන් කලා. "දනගහපන් කෙල්ලෙ.." අංකලයා කීවා. දුලීත් වටපිට බල බල දන ගැහුවා. එකපාරටම ෂිෂ් එක ඇරලා ඡංගිය පැත්තට පන්නපු පොරගේ උපරිම නැගලා තිබුණු අඟල් පහක මහන පොල්ල එලියට ඇදලා ගත්තා. ඒක දැකපු දුලීට කෙල ගිලනා. දුලීට වචනයක්වත් කියන්න ලැබුණේ නෑ. දනගහගෙන හිටපු දුලීගේ කොණ්ඩෙන් මිරික ගත්තු අංකලයා පොල්ල දුලීගේ කට ඇතුලට එබුවා. දුලීගේ රෝසපාට තොල්පෙති මැද්දෙන් පොල්ල කෙල්ලගෙ කට ඇතුලට බැස්සා. "ආ... දන් අඩුවෙන් කෙල්ලෙ. තොල් වලින් උරපන්... ආ..." දුලීගේ කොණ්ඩෙ මිරිකගෙන පොල්ල ඔබන ගමන් අංකලයා කීවා. ඒ දුලී වෙන පිරිමියෙකුගෙ පොල්ලක් උරනවා මම දැකපු පලවෙනි වතාවයි. දුලී අංකලයා ඉස්සරහා බඩුවක් වගේ දනගහගෙන පොල්ල උරන හැටි දැක්ක මගෙ හිතට වචනයෙන් කියන්න බැරි තරමේ අමුතු

ආශාවක් දැනෙන්න ගන්නා. දුලිගේ ඔලුව තදින් මිරික ගත්තු අංකලයා තමන්ගේ පොල්ල දුලිගේ කටට තදින්ම ඔබන්න ගන්නා. කෙල්ලට කැස්ස හැදිලා කෙල පනිනකන්ම අංකලයා කටට දුන්නා. "දැන් කොහොමද මේ ලොක්කගේ වැඩ දුවේ... ආ.." පොර තවත් තදින් පොල්ල ඔබාගෙන ඔබාගෙන ගියා. දුලිට කැස්ස ඇවිත් ඇස්වලින් කඳුලුත් පැන්නා. අංකලයා කොණ්ඩෙන් ඇදලා දුලිගේ මුණ උඩට හැරෙව්වා. "කොහොමද කුමාරිකාව ඇඩුනා නේද.." පොර ආයෙත් පොල්ල කටට ඔබලා තද කරත් හිටියා. දන ගහගෙන හිටිය දුලිගේ පුක ලෙගින් එක හරහා පිම්බිලා පේනවා. ඒක දැකපු අංකලයා තවත් මෝල් වෙන්න ගන්නා. උඩ දාගෙන හිටපු දුලිගේ තට්ටම් වලට ලෙගින් එක උඩින්ම අංකලයා "වටස්.. පටස්" ගාලා පාරවල් හතරක් පහක්ම ගහන ගමන් ඒවා තදින් අල්ලලා මිරිකුවා. "අම්මෝ... මේක පුකක් නෙවේ වට්ටක්කා පලුවක්..." පොර ආයෙත් පාරක් ගහලා මිරිකන ගමන් කීවා. දැන්තම දුලිගේ ඇස්වලින් කඳුලු පැනලා ඇහි පිහාටු වල මේකප් එකත් හේදිලා එන්න ගන්නා. පොර ආයෙත් දුලිගේ කොණ්ඩෙ මිරිකත් කටට දිගෙන දිගෙන ගියා. ඒ පාර නම් දුලිට වමනෙ යන්නත් වගේ ආවා. ආයෙත් පාරක් කටට ඔබපු පොර ඒ පාර දුලිගේ කට ඇතුලෙම බඩ යවපු බවක් මට තේරුණා. "ආ... ආ... කෙල්ලෙ... ආ..." අංකලයට කියවුනා. පොල්ල එලියට ගත්තු ගමන්ම දුලි අංකලයගේ බඩ ටික කෙලත් එක්කම එලියට විසි කලා. "ඇඬෙන්නම වැදුනා නේද කෙල්ලෙ.. ඔය නිකං සාම්පල් එකක් විතරයි. උඹ බය නැත්නම් රූ දහය පහුවෙලා සමගි ලේන් එකට වරෙන් කෙල්ලෙ... උඹේ ඔය වූටි හිල් දෙකත් පලලා පෙන්නන්නම්... හහ්.. හා ..." කියපු අංකලයා දුලිගේ පිට හෙමිට අතගාගෙන කලිසමත් හද හද එතනින් පිටවුනා. අංකලයා පිටවුනු ගමන්ම මමත් ඡගතුත් එතෙත්ට දුවගෙන ගියා. දුලි තවමත් ඉඳගෙන හනිදදා හිටියා. අපි එතෙත්ට ගිය ගමන් දුලි මගෙ දිහාත් ඡගත් දිහාත් අමුතු විදිහට බැල්මක් දැම්මා. ඡගත් දුලිට අතදිලා නැගිට්ටෙව්වා. "කොහොමද නංගි නාකියගේ වැඩ.." ඡගත් තෝන්ඩියට වගේ ඇහැව්වා. දුලි හනිදාන අස්සෙන් ලාවට හිනාවුනා. ඒ කරලා දුලි මගෙ දිහා බැලුවා "ඔයා ආසද... මම මේ

දේවල් කරනවට..." දුලී කෙල පාරක් ගහන ගමන් ඇහුවා. "ඔව් ගොඩක්ම.." මම ඇත්තම කීවා. දුලී ඡගත් දිහාවට හැරුණා "ඔන්න මේ දේවල් පටන් ගත්තෙ ඔයාලා... පස්සෙ මට දොස් කියන්න නම් එපා..." දුලී පුංචි හිනාවක් දාගෙන සීරියස් විදිහට කීවා. ඡගත් මගෙ මුණ දිහා බලලා ආයෙත් දුලී දිහා බැලුවා. "ඒ කියන්නෙ ඔයා මේ දේවල් වලට කැමතියිද නංගි..." ඡගත් දුලී දිහා බලන් ඇහුවා... "ඔව්... මම මේ දේවල් කරලා බලන්න ආසයි..." දුලී හෙමිට කොණ්චේ හදාගන්න ගමන් කීවා.....

මතු සම්බන්ධයි.....

WalkathaPDF.com

Thank You for Reading!

කතාව කියව්වාට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**විශාල කතාවන් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**